

мило и драго за неговото добро, за осигуряването на неговото съществуване, на неговото бждще.

Отъ горнята редица, не ще и дума, че първо мѣсто заематъ нашитѣ просвѣтители Свв. Кирилъ и Методий Безспорно е, че тѣ, съ изнамѣрванието на Славянската азбука и съ неуморимитѣ си старания за привеждане то ни въ „познанието на истината“ и просвѣтяванието ни съ „свѣтлината на разумътъ“, която огрѣ свѣтътъ съ ражданието на нашия Спасителъ тукъ, на земята, сж положили основния камѣкъ на нашия съзнателенъ въ всѣко отношение животъ; нѣщо повече даже: на нашето съществуване като народъ. че и народъ Християнскій. Да, тѣмъ длѣжиме ние, че и всичкитѣ славяни, животътъ си до сега, тѣ сж нашитѣ истински учители и духовни отци.

Но, какво знаемъ ние за тѣхния животъ и дѣятелность? че и което знаемъ, спастраме ли го въ умътъ си като най священъ залогъ, оставенъ намъ отъ тѣхъ за примѣръ и назидаение? За жалость, ние знаеми твърдѣ малко за тѣхъ, че и него почти сме го забравили вече. А това, не би трѣбвало тъй да бжде.

Тѣхното живото-описание не би трѣбвало да липсува отъ никоя кжща, ей, отъ пазвата на никой грамотенъ човѣкъ, отъ ржцѣтъ на никой свѣсенъ Българинъ.

А у насъ се чувствува вече нуждата отъ едно по пълно и обстоятелствено жи-